

כה:

עין משפט
נר מצוה

א [טושיע] איז שוין קע
 טעף טן:
 י"ב ב טושיע איז ס' קע
 טעף ח:
 ג ב מ' פיה מהלכות
 י"דע הלכה ג סג
 לארץ עה טושיע איז ס'
 תקנא טעף א וס'י של
 טעף ו:
 ד [טושיע] איז שוין
 תקנא טעף ג:
 כ"ה ו מ'י טס טושיע
 איז ח:
 תקנא
 טעף ג:

תורה אור השלם

1. ויספו בני ישראל
לעשות הרע בעיני ה'
העבדו את הבעלים ואת
העשקיות ואת אלהי
אֲרָם ואת אלהי צידון
ואת אלהי מואב ואת
אלהי בני עמון ואת
אלהי פלשתים ויעזבו
את ה' ולא עבדוהו:
והסופים י' 1

רבינו חננאל

[illegible]

א. ע"י כעררן ערן גלונדקא וערן גלונדקא.

אין צדין פרק שלישי ביצה

אָרעאָ קמ"פּ. פֿיר רש"י וואָו ממוס אָיסור טרעפּה תימא
בנאָמון משמע זיט אָיסור דערד דקאָמער געיעה מקטע
דקנאָט וי"ל דודאי לינאָ אָיסור דמשנאָטהאָט האָט עומדת
האימאָר מיינר אָס נאָמאָט טרעפּה לאָמער שאָלט האָט גענאָט
קאָט שלאָ האָט לוֹ לאָמער כל קאָ:
באָלעאָט. פֿרש"י וואָו
דינאָט פֿעזומאָט ופֿאָ
אָט ממוס דעושה ג' פֿירז
זינאָט וקפֿרטיקן ועד שטעקן
וכל יום סינאָט שאָלן קאָט נאָמאָט
השנאָט דאָס האָט נאָמאָט

הרע בעיני ה' ויעֲשֶׂה
העֲשֵׁתוֹת וְאֵת אֱלֹהֵי
וְאֵת אֱלֹהֵי מוֹאֵב וְאֵת
אֱלֹהֵי פְלִשְׁתִּים וְיַעֲזֹבוּ
מִשְׁמֻעַם שְׂנֵאֵמֶר וְיַעֲזֹבוּ
שְׁלָא עֲבָדוּהוּ וְזֶמֶר
אֲלַעֲזֹר אֲמַר הַקִּבֵּה
שִׁשְׁוֹלְקִין אוֹתוֹ שְׁבַע
בְּקוֹחַ סְעוּדָה לֹא עֲשֵׂה
דְרָמָה מִפְּנֵי מַה נִּתְּנָה
שֶׁהֵן עֲזִין תֵּנָה דְּבִי ר' ¹⁰
רַת לְמוֹ אֲמַר הַקִּבֵּה
לֹא שֶׁתִּתֵּן אֶשׁ אֵיכִיד
אֵשׁ שְׁאֵלְמָלָא ¹¹ (לֹא)
אֵין כָּל אֹמְרָה וְלִשְׁוֹן
וְהִינֵנו דְּאֲמַר ר"ש בֵּן
ע"כ

בביתה דקה וי"א אף צלף באילנות: שחמה ב
י"אין הסומא יוצא במקלו ולא הרועה בתרמילו י
ואחד האשה איני והא שלח ר' יעקב בר אידי ו
יוצא בגלודקי שלו ובאו ושאלו את ר' יהושע
לו מותר וסמכו רבותינו על דברי אחי שקאי
ונוגא מהני לשילי ומשילי להני ואמר ר"נ בר יצ
ל משמשא אטולא ומטולא לשמשא התם כדאמרו
לו מותר א"ל ר' נחמן לחמא בר אדא שליח צי
סולמא צדור וזיל לגבי דר' יעקב בר אידי ובעי
ודאול להתם נח נפשיה דר' יעקב בר אידי כ
א"ל כסא מה אתון ביה א"ל הכי אמר ר' אמי
שלא יכתף אמר רב יוסף בריה דרבא באלו
לה לילתא למיפך "אאלונקי שאני ילתא רבני
י להו בשבתא דרגלא משום כיעותתא ואמ
א: **מתני'** בכור שנפל לבור רבי יהודה אומ

אחם אומרים זו: **כי מליך**. כלומר כי מטא לא"י לאחר שבעה יום זה בכפא יושב על זרועות דמחזיו דרך חול ופרהסיא ול: **בדעיטא**. ליפול: **בשכא דרגא**. שדורש: **מכסי** להו. וזעומדים ורגלים ממניה והיו **כארי** ליפול: **דומא** הם אומרים מחר למקומן: **מהנ"י** **כארי שפל** **בזור**. ויש שפירא חס רוי שותק קדשים בחור וענוש כרת: **שפל לבזור**. וי

מפני מה נתת תורה לישראל, מפני שהן עוין, אמר הקב"ה הללו
אמר מימינו אש דת למן. שלשה עוין הן ישראל באומות כו',
איננה כמות ובמטות כדרך שששה בחול, אלא מציאות בידו אברים
קלו והרעה בחמשתם. הרגום ליקוט תרמיל. ואין עינין כפפה, אחד
(שהיה יוצא) ^(א) בולדגין שלו. פירוש בטיח כפפה. ארבייל אחד

אורח ארעא, ולא משום איסור טרפה: כדסיניא, מניין אף תנאים
 ממלכתיים הלכות דרך ארץ שלא יראה אדם עצמו על הבריות כרעבן
 אף זה הממזר לאכול קודם הפשט נראה כרעבן: כגל, ציונויה:
 מעליה, מלך העליון: מלובא מטעם רגליהו דרשינא, עשב שרשי

טוקין יוורדין צעמוק ואין מחפסע
ל'דרין כלל וטעפן אמו בין גביל
שדו וכו' מיחס יהושע לשאל לוי
האריך^(*) מקטע רגלי הרשעים איס
הדין שגזילין ומוחסים וסמנין גבול
ואין למדין ממנו: נטייעה מקטע
רגליכון דקציא. נטייעה ערלה
שאמרע מורה למחמין שלש שנים
מאלטא פירות מקטע רגלי הקציס
הממהרין לאכול קודם הפסח וטוח
וספמים שגמאלת טרפה וכן דבעיל
דמות שממהרין ואינס יכילין למחמין
עוד שפערלי: **חומס** חומס חומס

עול מין עדשה ורחל כמעט קטנה
והוא מר מאד עד ששולקין אותו
שבע פעמים (ועדשה מחוק וטוב עד
שיאכל כל מעמשים בקניוק כעודה:
מקטע רגליו ושואף יכרהל. דכתיב:
שבעה ע"ו כהא קדא ויבקר ויעינו
את ה'. התורמוס הזה לאחר שהערים
את בעליו שבע פעמים הוא חזר
לעצמו ויבקר ויעינו את ה'.

וַיֹּנֵם בְּנֵי תָנָא מִשְׁמִיָּה
תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי
שְׁמַעְיָאֵל זַיְמִינּוּ אִשׁ
רְאוּיִין הִלְלוּ שְׁתַּנְתָּן
מִדִּי דַתְיָהּ שֶׁל אֱלֹ
תָנָה תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל
מִגִּלְיָה לַעֲמֻדָה בְּפִינֵיהּ
יֵשׁ ג' עֵינֵי הָן יִשְׂרָאֵל
תִּרְחַנְגֹּל בְּעֻפּוֹת וִי"א
הָן לֹא יִבְיָאנָה כְּמוֹת:
יִן יִצְאִין כִּכְסָא אַחַד
אַחַד הִיָּה בִּשְׁכוֹנֵתֵינוּ
לִי וְאִמַּר אִם רַבִּים
יִאמַר אֲנִי אֶפִּיקְתִּיהּ
יִן אֲנִי אֶפִּיקְתִּיהּ לְכֹר
שְׁמַעְיָאֵל "אִם הִיוּ רַבִּים
יִסְלַק לַהֲתֵם אֶפִּיק
מִינִיָּה כִסֵּא מַה אֲתוֹן
יִסְלִיק אֲשַׁכְחִיָּה לְרַבִּי
לְכֹר שְׁלֹא יִכְתֵּף מֵאִי
אִינִי וְהָא רַב נַחֲמָן
אֲמִיבֹר וְכֹר זֹמְרָא
לֵה מוֹשֵׁם דְּרוֹחָא
יִרְדּ מוֹמַחָה וִירֵאָה
אִם

ת זר: אלוהים. שנבואותיו בלע"ז שטות ודעות על כך חזרו ונחזרו
 ויך למקום רחוק טפי משנבואותיו בין ידיו בנספח: יחא. שם אשתו
 המדברת עד מקומם: **מסוס בעסוואל דלנורא**. שהיו עובדים מן
 העובדים על גרביה וטורה כדור הוא הלך מכאן ועד עבדים
 חזרו אליו נשחט בלא מום מפי שקדשים הוא דמליו הוא קדוש
 מן מותם: **מומח**. בזה במומח להבדיל בין מום קצוה למום עובר:

ॐ

קישור ומתור בשבת, אספולית שפרשה מן האנר מחויר עז האנר, יוצאן באי
שעני המכה, ואם נפל לא יחיו ואצי לומר לתת לכתחילה בשבת. סוף עיון
שעני המכה מחוירי אהת בשבת, ר' יהודה אויר העולקת לנעה דוחקת
למטה, אמר קרר רטיה, ומקנן פי המכה, ורטיה עוצלת לא יקח מפני
אמר ר' יהודה תלכו ר' יהודה. **מלך** ששנל לבור ר' יקח

מסורת הש"ס

(א) וְדִילָה רַבָּה פִּי"ו
(ב) פִּסְתִּיחָה פִּי: [מס': דִּילָה
רַבָּה פִּי"ו] (ג) וְכִרְסִית לַח: דִּילָה
(ד) עִי' תוֹס' מְגִילָה כֵּל, דִּילָה
אֶלְמֶלֶךְ, (ה) עִי' תוֹס'
כִּנּוּסוֹת מֶלֶךְ, דִּילָה וְחֶלֶץ
(ו) וְכִסְפֶּתָה פִּי"ג, (ז) עִי'
כִּנּוּסוֹת, (ח) כִּי"ב, (ט) עִי'
כִּבְרִי, וְכִרְסִית פִּי' יִיא
תוֹרִיסוֹן לְחִיץ לְמַחְזִיק
(י) וְדִילָה דְּמִיָּן אַחֵר דִּילָה
מִיִּמִּינִי, (יב) כִּרְסִיתָה שֶׁכֶּת
(יג)

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה ונלף וכו'
דעצמו הוי ממה שערשין
יין תקן: (ב) ד"ה שאני וכו'
לרבים לזה הס'ד:

לעזי רש"י

ציבול'ה [ציבור'טן].
בעלזל בעל קטן.
אנדרי'ש [אינגרי'ש].
עז-רוח, פלדריסטורל
[פלדריסטורל]. כיסא
סהקסל, שנובראיל'ש.
גרש.

בינו חננאל (המשך)

[illegible]

קישור ומתורג בשבת, אספלטות שפרשה מן האגד מתחיה עם האגד, יוצאן באיפלטות ובכלוקמא ובטיה
שעני המכה, ואם נפל לא יחיו ואצי לומר לתת לכתחילה בשבת. סוף עירובין, ח"ר רטיה שפרשה
שעני המכה מחייו אתה בשבת, ר' יהודה אומר דוחקלה לנעה דוחקה לעלה, למעלה דוחקה
למטה, אצל קרטיה, ומקנה פי יהודה, דרטיה העלה לא יקנה מפני שמעלה, והמסרת דוחקה
אמר ב"ר יהודה הלכה כר' יהודה. **מילין** בטיה שנפל לבור ר' יהודה אומר יד מומחה ויראה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones